

[XXX]

Frederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København KTlf. 3395 5785
Fax 3395 5799www.ekn.dk
ekn@ekn.dk*Afgørelsen er fremsendt pr. e-mail til adressen:* [XXX]**Klage over Rebild Kommunes afgørelse af 6. juli 2012 om afslag på dispensation fra forblivelsespligt til Øster Hornum Varmeværk A.m.b.a.****27. maj 2013**

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Deres ref.

[XXX] repræsenteret ved advokat [XXX], Advokatfirmaet Tommy V. Christian-
sen (herefter benævnt klager), har ved e-mail af 24. september 2012 indbragt
Rebild Kommunes afgørelse af 6. juli 2012 for Energiklagenævnet. Klager har
under sagens behandling ved Energiklagenævnet skiftet repræsentant til ad-
vokat [XXX], Komplext Løth Pedersen. Ved den påklagede afgørelse gav Rebild
Kommune afslag på klagers ansøgning om dispensation fra forblivelsespligt til
Øster Hornum Varmeværk A.m.b.a.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver Rebild Kommunes afgørelse af 6. juli 2012, og
sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling. Sagens baggrund og en
nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Af sagens akter fremgår bl.a., at den tidligere Støvring Kommunes byråd (nu
Rebild Kommune) på et møde den 22. juni 1993 godkendte et projektforslag
om forblivelsespligt til Øster Hornum Varmeværk A.m.b.a. (herefter værket).
Kommunalbestyrelsens afgørelse blev meddelt de berørte grundejere ved brev
af 11. august 1993, og beslutningen om tilslutningspligten blev tinglyst på de
berørte ejendomme den 10. marts 1994, herunder klagers ejendom

Det fremgår endvidere, at klager fik installeret fjernvarme i 1991. Da fjern-
varmeinstallationen efter klagers opfattelse var fejlinstalleret og behæftet med
mangler i et sådant omfang, at fjernvarmeinstallationen ikke virkede, anmo-
dede klager i 1994 værket om at plumbere installationen. I stedet installerede
klager et fastbrændselsfyr/pillefyr.

Ved brev af 3. januar 1994 rettede klager henvendelse til værket, idet klager
ønskede at opsigte forsyningskontrakten. Vestre Landsret fastslog imidlertid
ved dom af 15. februar 2001, at klagers henvendelse af 3. januar 1994 ikke
var en opsigelse af forsyningskontrakten, hvorfor klager ikke var udmeldt af
værket.

Den 30. september 2010 opsagde klager kontrakten med værket til ophør den 1. oktober 2011. Værket har efterfølgende anlagt en retssag mod klager med påstand om betaling af de faste afgifter i tiden efter den 1. oktober 2011. Denne retssag er fortsat verserende.

Ved brev af 30. maj 2012 ansøgte klager Rebild Kommune om dispensation fra forblivelsespligten til værket under henvisning til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1¹. Ansøgningen var begrundet i, at klager efter klagers opfattelse reelt aldrig havde modtaget fjernvarme fra værket, da fjernvarmeinstallationen var fejlbehæftet og fejlinstalleret. Det fremgår endvidere af ansøgningen, at klagers nuværende varmeforsyning er et pillefyr, mærket Multi 22.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Rebild Kommune sendte klagers ansøgning om dispensation i høring hos værket. Værket fremsendte ved brev 20. juni 2012 et høringssvar til Rebild Kommune. Af værkets høringssvar af 20. juni 2012 fremgår bl.a. følgende:

Side 2 af 10

”[...]

...

Hvorvidt den af Øster Hornum varmeværk udførte installation er udført håndværksmæssigt korrekt, er et mellemværende imellem varmeværket og brugeren. Det er ikke – så vidt ses – et relevant hensyn som Kommunen skal inddrage ved behandlingen af en ansøgning om fritagelse for forblivelsespligten.

Det vil være særdeles problematisk, såfremt forblivelsespligten blev ophævet i det konkrete tilfælde, idet afgørelsen vil kunne danne præcedens, således at kommunens fremtidige afgørelser må være ens i lignende sager. Det bemærkes, at der er tale om et lille varmeværk med relativt få brugere.

Jeg kan oplyse, at der tidligere har verseret en retssag om, hvorvidt [XXX] var forpligtet til at være medlemmer af andelsselskabet Øster Hornum Varmeværk a.m.b.a. Under sagen, der endeligt blev afgjort i Vestre Landsret, kom retten frem til, at [XXX] var forpligtet til at forblive medlem af Varmeværket.

Også under denne sag i 2001, blev det nævnt, at varmeinstallationen ikke fungerede. Varmeværket mener, at installationen er udført korrekt og fungerer, og er ikke enig i indholdet i den skønserklæring, der er fremlagt. Rapporten er udateret, men VVS-

¹ Bekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg med senere ændringer.

installatørens erhvervsmæssige aktiviteter ophørte i 1995, hvorfor skønsmanden ikke kan afhjemles.

...
[...]"

Rebild Kommune traf herefter den 6. juli 2012 den påklagede afgørelse, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

"[...]
...

Der er i varmemforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen ikke krav om at der skal aftages varme fra et varmekværk – ej heller ved en tilslutnings- eller forblivelsespligt. Der skal derimod betales den af varmekværket fastsatte årlige faste afgift – uanset forbrug eller ej. Du oplyser at der er betalt ca. 240.000 kr. i tilslutningsafgift – jeg går ud fra at der er tale om de akkumulerede faste afgifter.

Det fremgår af retsudskriften at ejeren i 1994 angiveligt selv har bedt om at få sit anlæg plomberet – altså ikke har ønsket at modtage varme. Der tages ikke hermed stilling til tvisten om hvorvidt varmeanlægget har været funktionsdygtigt eller ej. Denne sag betragtes som en sag mellem ejer og varmekværket. Det installerede fastbrændselsfyr/pillefyr er legalt nok og ejers valg, da der ikke er aftagepligt. Den fremsendte udaterede syns- og skønsrapport er jævnfør foranstående et mellemværende mellem ejer og varmekværket.

Ønsket om fritagelse for forblivelsespligten ses således væsentligst at bunde i uoverensstemmelser mellem ejer og varmekværket, hvilket ikke er et så særligt tilfælde at det kan føre til fritagelse for forblivelsespligten.

Afgørelse:

Ansøgningen om fritagelse for forblivelsespligten kan ikke efterkommes med henvisning til ovenstående.

Klagevejledning:

Denne afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet, enk@enk.dk inden 4 uger fra modtagelse af afgørelsen.

...
[...]"

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 3 af 10

Ved e-mail af 2. august 2012 fremsendte klager en klage over Rebild Kommunes afgørelse til Energiklagenævnet. Klagen blev fremsendt til e-mailadressen enk@enk.dk. Da klager ikke havde hørt nærmere fra Energiklagenævnet, kontaktede klager telefonisk nævnet den 24. september 2012. Energiklagenævnet oplyste i den anledning, at nævnet ikke havde modtaget en klage fra klager, og at nævnets e-mailadresse er ekn@ekn.dk. Klager genfremsendte herefter samme dato klagen til Energiklagenævnet.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at klagers klage af 24. september 2012 skal realitetsbehandles på trods af overskridelse af klagefirsten. Klager har til støtte herfor navnlig anført følgende:

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 4 af 10

- I klagevejledningen i kommunens afgørelse er Energiklagenævnets e-mailadresse anført som enk@enk.dk. Der er derfor givet forkert klagevejledning.
- Klager har ikke modtaget en e-mailbesked om, at den pågældende e-mailadresse ikke findes, eller modtaget en e-mailbesked fra en eventuel indehaver af mailadressen enk@enk.dk om, at vedkommende har modtaget materiale, som ikke rettelig tilkom vedkommende.
- Den anførte e-mailadresse og nævnets rette e-mailadresse består af nøjagtigt samme bogstaver, hvor kun n og k er byttet om, hvorfor adresserne til forveksling ligner hinanden. Adressen kunne for så vidt angår Energiklagenævnets navn også have været enk i stedet for ekn. Klager har derfor indtil den senere telefoniske henvendelse til Energiklagenævnet været i den tro, at klagen rettidigt var fremsendt til den rette e-mailadresse, og det må anses for undskyldeligt, at klager ikke har opdaget fejlen i e-mailadressen.

Klager finder endvidere, at kommunens afgørelse af 6. juli 2012 skal ændres således, at klager får dispensation fra forblivelsespligten til værket. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Klager har reelt aldrig modtaget fjernvarme fra værket, da fjernvarmeinstallationen er mangelbehæftet og fejltilsluttet. Anlægget har derfor ikke kunne tjene til levering af fjernvarme til klagers ejendom. Klager har således i mere end 20 år betalt de faste afgifter til værket uden at få andet til gengæld end en uvirksom fjernvarmeinstallation.
- Klager har den 30. september 2010 opsagt kontrakten med værket til ophør den 1. oktober 2011. Hvis klager havde vidst, at forblivelsespligten kunne fastholdes på trods af opsigelse af forsyningskontrakten

med værket, ville klager formentlig have forsøgt at reetablere fjernvarmeforsyningen for at begrænse sit tab. Der foreligger således så konkrete og individuelle forhold, at kommunen bør meddele klager dispensation.

- Klagers nuværende varmeforsyning er etableret for klagers egen regning i form af et pillefyr, Multi 22, hvilket er en miljøvenlig forsyningsform.
- Alle de medlemmer/forbrugere, der er blevet tilknyttet værket siden 1994, er ikke pålagt forblivelsespligt. Det er således i strid med lighedsgrundsætningen at fastholde forblivelsespligt for klager.
- Kommunen pålagde formentlig forblivelsespligt i sin tid for at skabe økonomisk sikkerhed for værket, der skulle tilbagebetale et kommunalt lån på 12 mio. kr. Dette lån er i henhold til klagers oplysninger tilbagebetalt nu, hvorfor det er unødvendigt at opretholde forblivelsespligten for de oprindelige medlemmer/forbrugere. Det vil ikke medføre en væsentlig risiko for værkets økonomi, hvis klager meddeles dispensation. Det er derfor i strid med proportionalitetsprincippet at fastholde forblivelsespligt for klager.
- Rebild Kommunes afgørelse er under alle omstændigheder ugyldig, da klager ikke er blevet partshørt over de bemærkninger og oplysninger, som kommunen indhentede fra værket i forbindelse med kommunens behandling af anmodningen om dispensation. Klager har således ikke haft mulighed for at kommentere disse oplysninger og bemærkninger, inden kommunen traf afgørelse i sagen.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24
UJO-EKN

Side 5 af 10

Værkets synspunkter og bemærkninger

Værket er ikke fremkommet med bemærkninger under Energiklagenævnets behandling af klagen.

Rebild Kommunes udtalelse

Rebild Kommune finder, at afgørelsen af 6. juli 2012 skal stadfæstes. Til støtte herfor har kommunen henholdt sig til afgørelsen af 6. juli 2012 og har ikke anført yderligere.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse er vedlagt som bilag 1.

Begrundelsen for Energiklagenævnets afgørelse

Ad Klagefristens overskridelse

Det fremgår af tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 2, jf. stk. 1, at klager over kommuners afgørelser efter bekendtgørelsen skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Klagers klage blev fremsendt til Energiklagenævnet ved e-mail af 24. september 2012. Det fremgår af sagens akter, at Rebild Kommunes afgørelse af 6. juli 2012 er fremsendt til klager ved e-mail af 6. juli 2012. Klagefristen udløb således den 3. august 2012. Klagen er derved ikke indgivet rettidigt.

Energiklagenævnet kan på baggrund af ulovbestemte forvaltningsretlige regler se bort fra en fristoverskridelse (oprejsningsbevilling), hvis der foreligger særlige forhold. Energiklagenævnet bemærker, at fristoverskridelsen er betydelig (næsten 7 uger), og at der er tale om en sag af partstvistlignende karakter, hvor en modstående part (værket) har en særlig interesse i, at sagen afvises. Energiklagenævnet bemærker samtidig, at klagen er forsøgt fremsendt til Energiklagenævnet inden klagefristens udløb, dog til en forkert e-mailadresse. Den forkerte e-mailadresse fremgik af Rebild Kommunes klagevejledning, og kommunens klagevejledning var således fejlbehæftet. Henset hertil, og under henvisning til at den forkerte e-mailadresse til forveksling ligner Energiklagenævnets korrekte e-mailadresse, og at klager ikke efterfølgende har modtaget meddelelse om, at den pågældende e-mailadresse ikke findes, eller modtaget en meddelelse fra en eventuel indehaver af mailadressen enk@enk.dk, finder Energiklagenævnet, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at nævnet kan se bort fra fristoverskridelsen i denne sag. Energiklagenævnet kan herefter behandle klagers klage.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 6 af 10

Ad Rebild Kommunes sagsbehandling

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at værkets bemærkninger af 20. juni 2012 til klagers ansøgning om dispensation fra forblivelsespligten ikke har været sendt i høring hos klager. Hertil bemærker Energiklagenævnet, at det følger af forvaltningslovens² § 19, stk.1, at hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, der er til ugunst for den pågældende part og af væsentlig betydning for sagen, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Når der i forbindelse med behandlingen af en dispensationsansøgning indhentes oplysninger fra et varmeværk, skal kommunen således foretage en partshøring over disse oplysninger, inden der træffes afgørelse i sagen, medmindre kommunen vurderer, at oplysningerne bl.a. ikke er til ugunst for ansøgeren.

² Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012.

Værket har i bemærkningerne af 20. juni 2012 udtalt sig imod, at klager meddeles en dispensation. Rebild Kommune har i afgørelsen af 6. juli 2012 gengivet bemærkningerne fra værket, og kommunen har ligesom værket vurderet, at der i den foreliggende sag ikke er særlige forhold, der kan berettige, at klager meddeles en dispensation. Energiklagenævnet finder på den baggrund, at Rebild Kommune burde havde partshørt klager over bemærkningerne fra værket, forinden kommunen traf afgørelse i sagen. Manglende partshøring vil som udgangspunkt føre til, at Rebild Kommunens afgørelse skal ophæves, og at sagen skal hjemvises med henblik på fornyet behandling, herunder at kommunen skal foretage den ovennævnte partshøring. I forbindelse med klagesagens behandling for Energiklagenævnet er klager dog blevet gjort bekendt med bemærkningerne fra værket og har haft lejlighed til at kommentere disse. Henset hertil finder Energiklagenævnet, at Rebild Kommunes sagsbehandlingsfejl i form af manglende partshøring må anses for repareret i forbindelse med sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet. Energiklagenævnet finder derfor ikke tilstrækkelig anledning til at ophæve Rebild Kommunes afgørelse som følge af denne sagsbehandlingsfejl.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 7 af 10

Ad Den påklagede afgørelse af 16. oktober 2012

Som beskrevet i bilag 1 "Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse", medfører forblivelsespligt, at man som boligejer er forpligtet til at betale de faste afgifter til værket, men man er ikke forpligtet til at aftage fjernvarme fra værket, jf. tilslutningsbekendtgørelsen § 7, stk. 2.

Tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, fastlægger, hvilke typer af bebyggelse der ikke kan pålægges forblivelsespligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Af tilslutningsbekendtgørelsens § 16 fremgår, at ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, ikke senere kan kræve sig fritaget for forblivelsespligten under henvisning til bestemmelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Bekendtgørelsens § 17, stk. 1, giver dog kommunalbestyrelsen mulighed for efter ansøgning at meddele dispensation fra en pålagt forblivelsespligt.

Forskellen mellem § 15, stk. 2, og § 17, stk. 1, er således, at ejendomme omfattet af bestemmelsen i § 15, stk. 2, slet ikke kan pålægges forblivelsespligt, mens § 17, stk. 1, finder anvendelse i tilfælde, hvor forblivelsespligten er blevet pålagt, men hvor kommunen på grund af særlige omstændigheder efter en konkret vurdering vælger at give en dispensation fra forblivelsespligten. Det er kommunen, der beslutter, om der kan gives dispensation efter § 17, stk. 1, og kommunen er i den forbindelse tillagt et vidt skøn. Ansøgere efter § 17, stk. 1, har ikke retskrav på at få den ønskede dispensation.

Som beskrevet i bilag 1 "Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse" fortolker Energiklagenævnet tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, såle-

des, at de hensyn, der efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, kan føre til, at en ejendom ikke kan pålægges forblivelsespligt, som udgangspunkt kan indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at en ejendom, som er pålagt forblivelsespligt, alligevel kan opnå dispensation efter § 17, stk. 1. Det følger af Energiklagenævnets praksis, at kommunen er tillagt et vidt skøn ved vurderingen af, om der bør meddeles dispensation. Kommunen kan lægge vægt på hensynene i tilslutningsbekendtgørelsens § 15 samt andre saglige og lovlige kriterier. Kommunen kan bl.a. inddrage lokale forhold, herunder miljøforhold, ligesom hensynet til tilslutningsgraden og dermed brugerøkonomien for de tilbageværende forbrugere m.v. er saglige forhold, som kommunen kan lægge vægt på ved vurderingen af en ansøgning om dispensation efter § 17, stk. 1. Kommunen skal dog ved hver enkelt dispensationssag foretage en konkret vurdering af sagens forhold.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 8 af 10

For så vidt angår det forhold, at klager ikke har aftaget varme fra værket i over 20 år, kan Energiklagenævnet efter en gennemgang af sagen stadfæste Rebild Kommunes vurdering af sagen i forhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Energiklagenævnet har ved vurderingen af sagen lagt vægt på, at forblivelsespligt netop ikke indebærer en pligt til at aftage varme, men alene en pligt til at betale de faste afgifter. Det forhold, at klager ikke har aftaget varme i over 20 år, kan således efter Energiklagenævnets opfattelse ikke i sig selv udgøre et særligt tilfælde i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at klager i henhold til sagens oplysninger selv har foranlediget, at fjernvarmeinstallationen blev plomberet og dermed afbrudt, og at det ikke under sagen synes tilstrækkeligt godtgjort, at fjernvarmeinstallationen forud herfor reelt har været uvirksom på grund af værkets forhold.

Som det fremgår ovenfor, kan de hensyn, der efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, kan føre til, at en ejendom ikke kan pålægges forblivelsespligt, som udgangspunkt også indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at en ejendom, som er pålagt forblivelsespligt, alligevel kan opnå dispensation efter § 17, stk. 1. Det følger af bekendtgørelsens § 15, stk. 2, nr. 1, at bygninger, der er indrettet med vedvarende energianlæg (f.eks. træfyr), og som har en kapacitet, der kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand, ikke kan pålægges forblivelsespligt. Installering af et vedvarende energianlæg kan således efter nævnets vurdering være et særligt tilfælde i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, jf. hensynene i § 15, stk. 2, nr. 1, der vil kunne begrunde dispensation.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klagers ejendom forsynes ved et fastbrændselsfyr/pillefyr af mærket Multi 22. Rebild Kommune har imidlertid ikke i forbindelse med kommunens behandling af sagen indhentet nærmere op-

lysninger om klagers fyr, herunder dets kapacitet og konstruktion, jf. definitionen af "træfyr" i tilslutningsbekendtgørelsens § 1, nr. 8, ligesom kommunen ikke har foretaget en konkret vurdering af, hvorvidt dette forhold efter kommunens skøn kunne begrunde en dispensation i henhold til bekendtgørelsens § 17, stk. 1. Kommunens afgørelse lider således af mangelfuld sagsoplysning, hvilket er en sagsbehandlingsfejl, der efter Energiklagenævnets opfattelse i den konkrete sag medfører afgørelsens ugyldighed. Under henvisning til, at klager fortsat skal have mulighed for at få den endelige afgørelse af klagers ansøgning om dispensation prøvet ved to instanser, finder Energiklagenævnet det rettest, at sagen hjemvises til Rebild Kommune til fornyet behandling med henblik på, at kommunen indhenter de nødvendige oplysninger vedrørende klagers fastbrændselsfyr/pillefyr samt foretager en vurdering af, hvorvidt dette forhold giver kommunen anledning til at meddele dispensation i medfør af § 17, stk. 1. Energiklagenævnet har således ikke fundet det hensigtsmæssigt, at nævnet som 1. instans tager stilling hertil.

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 9 af 10

Hvis det er korrekt – som oplyst af klager – at de medlemmer/forbrugere, der er blevet tilknyttet værket siden 1994, ikke er pålagt forblivelsespligt, bør kommunen tillige ved den fornyede behandling af sagen generelt overveje, om det fortsat skønnes nødvendigt at fasthold forblivelsespligten for de oprindelige medlemmer/forbrugere. Kommune bør i den forbindelse tillige tage værkets nuværende økonomiske situation i betragtning.

Energiklagenævnet ophæver på den baggrund Rebild Kommunes afgørelse af 6. juli 2012, og sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling. Rebild Kommunes fornyede afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet, hvis betingelserne herfor er opfyldte.

Afgørelsen er truffet i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, jf. varmemforsyningslovens³ § 26, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 2 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven. Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenavnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Forretningsorden".

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

³ Bekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 af lov om varmemforsyning med senere ændringer.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 5, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnnsformand

27. maj 2013

J.nr. 1021-12-150-24

UJO-EKN

Side 10 af 10